

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202234
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814202234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany, zast. spoločnosťou Advokátska kancelária Korytár s.r.o. so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13 proti odporcovi: T. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V., L. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 2.010,98 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.857,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.539,65 eur od 5.2.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 303,90 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia a z ostatných trov, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 7.2. 2014 domáhal od odporkyni zaplatenia sumy 2.010,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.639,62 eur od 5.2. 2014 do zaplatenia s odôvodnením, že uzavrel s odporkyňou dňa 9.6. 2011 Úverovú zmluvu č. 4106032009 (ďalej len „UZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len „UP“). Predmetom UZ bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1.331,64 eur navrhovateľom odporkyni. Odporkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v UZ. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak z UZ nevyplýva inak. Odporkyňa nedodrжала platobnú disciplínu, vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila. Dňa 30.1. 2012 navrhovateľ vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 1.709,77 eur. Ku dňu podania návrhu na súd predstavoval dlh odporkyne sumu 2.010,98 eur, ktorá pozostávala z istiny 172,30 eur, úroku 208,01 eur, zosplatennej istiny vo výške 1.159,34 eur, pokuty (ušlého úroku) 153,97 eur, upomienky I 4 eurá, upomienky II 12 eur, sankčného úroku z omeškania vo výške 299,58 eur, úroku z omeškania do zosplatenia 0,15 eur a dopočítaného úroku 1,63 eur.

Odporkyňa bola v spore pasívna. Napriek riadne doručenému predvolaniu na pojednávania nariadené na deň 10.4. 2014 a 29.5. 2014 sa odporkyňa na pojednávania pred súd neustanovila a nevyjadrila sa ani k návrhu na začatie konania, či k vstupu vedľajšieho účastníka na jej strane, hoci ju súd o to žiadal.

V priebehu konania, podaním zo dňa 13.3. 2014, vstúpilo do konania len do žalovaného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 153,97 eur, ktorú si podľa vedľajšieho účastníka navrhovateľ uplatnil bez platného právneho titulu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako vedľajší účastník na strane odporkyne, ktoré vo svojom písomnom podaní z 3.4. 2014 poukázalo na to, že pri správnej interpretácii a aplikácii ustanovení spotrebiteľských zmlúv smerujúcich k ochrane spotrebiteľa vychádzať z „teórie výhodnosti“ je daná úmyslom zákonodarcu vyvážiť objektívne existujúcu nerovnováhu v zmluvnom vzťahu spotrebiteľa (nedostatočne informovaného so slabou vyjednávacou pozíciou) a dodávateľa (odborne pripraveného so silnou vyjednávacou pozíciou). Citoval ustanovenia §§ 52 ods. 2, 53 ods. 2,3 a 5 a 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Považoval za dôležité poukázať predovšetkým na prvotný právny titul, na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4106032009 zo dňa 9.6. 2011 uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 1.331,64 eur. Úver mala odporkyňa splatiť 36 mesačnými splátkami po 54,33 eura. Konečná výška úveru tak predstavovala sumu vo výške 1.955,88 eur (36 x 54,33). ÚZ musí obligatórne obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Podľa žalobného návrhu, je súčasťou uplatneného nároku aj zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 153,97 eur, a to na základe hlavy 7. § 6 úverových podmienok, s čím nemôžu súhlasiť. Zaplatenie zmluvnej pokuty je v zmysle ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) viazané na porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti. Mali za to, že zmluvná pokuta bola dohodnutá podmienene, čo nie je v súlade s uvedeným ustanovením, pretože vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu bol viazaný na zosplatenie úveru, ktoré však nenastávalo priamo porušením zmluvnej povinnosti, ale až zaslaním výzvy zo strany navrhovateľa, teda na jeho požiadanie. Súčasne poukázali aj na to, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale výlučne súčasťou listiny obsahujúcej spotrebiteľskú zmluvu samotnú, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis, čo sa nestalo (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11. 2013). V predmetnej veci bola zmluvná pokuta dojednaná len vo Všeobecných obchodných podmienkach navrhovateľa, pričom priamo v ÚZ o zmluvnej pokute nie je ani zmienka. Navrhovateľ tak vymáha zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 a podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ. Súčasne namietal aj formálnu nedostupnosť ÚZ spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných odporcovi ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú praktiku v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4. 1993 ako aj v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a nemôže tak požívať právnu ochranu. Z uvedených dôvodov navrhli zamietnuť žalobu v časti, v ktorej navrhovateľ uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 153,97 eur bez platného právneho dôvodu. V ostávajúcej časti o zaplatenie 1.857,01 eur porušenie spotrebiteľských práv nevideli a preto v tejto časti sporu nevystupovali a nevyjadrovali sa k nemu. Súčasne si zo sumy 153,97 eur, ako nároku so samostatným skutkovým a právnym základom, uplatnili v konaní náhradu trov.

Účastníci sa na pojednávania pred súd neustanovili, odporkyňa neúčast' na pojednávaniach ani neospravedlnili. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol súd v neprítomnosti účastníkov.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaniach, oboznámením s návrhom na začatie konania, splátkovým kalendárom, Úverovou zmluvou zo dňa 9.6. 2011, Úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa, listom adresovaným navrhovateľom odporkyňi zo dňa 30.1. 2012, písomnými podaniami vedľajšieho účastníka zo dňa 3.4. 2014, právneho zástupcu právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 9.4. 2014 a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Dňa 9.6. 2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníkom ÚZ, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyňi vo výške 1.331,64 eur. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť úver v 36 mesačných splátkach po 54,33 eur vždy do 25. dňa v mesiaci, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,80 % a RPMN 29,4 %. V ÚZ bola dohodnutá prvá splátka na deň 9.7. 2011 a konečná splatnosť úveru dňom

25.6. 2014. Úver navrhovateľka potrebovala v súvislosti s kúpou spotrebného tovaru, vodného filtra zn. AQUATREND za predajnú cenu tovaru vo výške 1.664,55 eur, pričom v hotovosti zaplatila časť kúpnej ceny vo výške 332,91 eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmluve vyčíslené na sumu 624,24 eur. Je pravda, ako to tvrdil aj vedľajší účastník, že súčasťou uplatneného nároku bolo aj zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 153,97 eur, a to na základe hlavy 7. § 6 úverových podmienok, keď mala vzniknúť odporkyni povinnosť splatiť celý čerpaný úver, na základe čoho navrhovateľ aj vyzval odporkyňu (dňa 30.1. 2012), na zaplatenie sumy 1.709,77 eur.

Odporkyňa úver riadne a včas nesplácala, navrhovateľovi nezaplatila ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia žiadnu sumu. Po nezaplatení 7. úverových splátok odporkyňou, navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie celého dlhu. V zmysle § 3 Hlavy 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutie úveru UP: „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a/ klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace...“. Odporkyňa nezaplatila viaceré splátky úveru, preto navrhovateľ dňom 30.1. 2012 zosplatnil.

Žalovaná suma 2.010,98 eur pozostávala z istiny (dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) vo výške 172,30 eur, zo zosplatnenej istiny vo výške 1.159,34 eur, predstavujúcej zvyšnú časť poskytnutého úveru (t. j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mala odporkyňa uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy UP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru), z úroku vo výške 208,01 eur (úrok z poskytnutej istiny do času zosplatnenia), zmluvnej pokuty predstavujúcej ušlý úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny 153,97 eur, ktorý ušlý úrok by mala odporkyňa uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, z poplatku za upomienky spolu vo výške 16 eur v zmysle UP s názvom Záverečné ustanovenia, z úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,15 eur, z úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby počítaný zákonnou sadzbou vo výške 299,58 eur + 1,63 eur ako dopočítaný úrok k aktuálnemu dňu (ku dňu podania žaloby), predstavujúci úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe 0,024 % denne za obdobie od 15.2. 2012 do 4.2. 2014 (odporkyňa sa dostala do omeškania 15 dní odo dňa zosplatnenia úveru, t. j. 15.2. 2012).

Súčasťou zmluvy o úvere sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti, ktoré bližšie upravujú vzájomné vzťahy účastníkov úverových zmlúv.

Zmluva o úvere zo dňa 9.6. 2011 bola medzi účastníkmi konania uzavretá podľa príslušných ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (platného a účinného v čase uzavretia UZ), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v

čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu treba dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 93 ods. 1 a 4 OZ, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, právny vzťah medzi účastníkmi súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú možno podriaďiť režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je lex specialis, čo znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a, b citovaného zákona). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. c/ cit. zákona).

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnomu záveru, že návrh navrhovateľa bol v podstatnej časti sporu podaný dôvodne. V konaní bolo preukázané, že dňa 9.6. 2011 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou ako dlžníkom UZ, na základe ktorej poskytol úveru odporkyňi vo výške 1.331,64 eur. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť úver v 36 mesačných splátkach po 54,33 eur vždy do 25. dňa v mesiaci, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,80 % a RPMN 29,4 %. Odporkyňa úver riadne a včas nesplácala, navrhovateľovi nezaplatila ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia žiadnu sumu a preto navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie celého dlhu a dlh dňom 30.1. 2012 zosplatnil.

Zo žalovanej sumy 2.010,98 eur uložil súd odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi istinu (dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) vo výške 172,30 eur, zosplatnenú istinu vo výške 1.159,34 eur, predstavujúcu zvyšnú časť poskytnutého úveru (t. j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mala odporkyňa uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy UP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru), úrok vo výške 208,01 eur (úrok z poskytnutej istiny do času zosplatnenia), a poplatok za upomienky spolu vo výške 16 eur v zmysle UP s názvom Záverečné ustanovenia, teda sumu a úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,15 eur, z úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby počítaný zákonnou sadzbou vo výške 299,58 eur + 1,63 eur ako dopočítaný úrok k aktuálnemu dňu (ku dňu podania žaloby), predstavujúci úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe 0,024 % denne za obdobie od 15.2. 2012 do 4.2. 2014 (odporkyňa sa dostala do omeškania 15 dní odo dňa zosplatnenia úveru, t. j. 15.2. 2012).

Súd priznal navrhovateľovi aj 0,024 % - ný denný úrok z omeškania zo sumy 1.539,65 eur od 5.2. 2014 do zaplatenia, ktoré úroky z omeškania si navrhovateľ uplatnil v konaní v zákonnej výške v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995.

V prevyšujúcej časti, v istine vo výške 153,97 eur, predstavujúcej zmluvnú pokutu, súd návrh ako nedôvodný zamietol. Súd sa stotožňuje s právnym názorom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a síce, že zaplatenie zmluvnej pokuty je v zmysle ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka viazané na porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti. Je pravda, že zmluvná pokuta bola dohodnutá medzi účastníkmi podmienená, čo nie je v súlade s vyššie citovaným ustanovením, pretože vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu bol viazaný na zosplatnenie úveru, ktoré však nenastávalo priamo porušením zmluvnej povinnosti, ale až zaslaním výzvy zo strany navrhovateľa, teda na jeho požiadanie. Navyše, v UZ ani v UP neboli dojednané žiadne sankcie pre prípad zmluvných porušení zo strany navrhovateľa. UZ je zmluvou formulárovou, pripravoval ju výlučne navrhovateľ, pričom ustanovenie o zmluvnej pokute sa nenachádza priamo v UZ ale v UP, pričom samotný text UZ i UP je z dôvodu malých písmen len ťažko čitateľný. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci navrhovateľ vymáha zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 a podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ v konaní žaloval odporkyňu o zaplatenie sumy 2.010,98 eur. Súd priznal navrhovateľovi istinu 1.857,01 eur a v istine vo výške 153,97 eur návrh zamietol.

V konaní si náhradu trov uplatnil navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne.

Vedľajší účastník vstúpil do konania len v časti sporu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 153,97 eur. Pretože v tejto časti sporu súd návrh navrhovateľa zamietol, uplatnil si vedľajší účastník na strane odporkyne náhradu trov konania vychádzajúc z hodnoty sporu 153,97 eur. Hoci vedľajší účastník na podporu svojho tvrdenia predložil do spisu aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/699/2013-129 zo dňa 23.12. 2013, súd sa s právnym názorom vedľajšieho účastníka nestotožnil. Podľa právneho názoru súdu, aj keď vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil do konania po oboznámení sa s meritom veci len v tej časti sporu, v ktorej bolo možné predpokladať úspech odporkyne v spore, pričom zvyšná časť sporu pre neho „zaujímavá“ nebola, konal podľa názoru súdu účelovo a v podstate sa tým vyhol svojej povinnosti v celom rozsahu hájiť záujmy účastníka, na strane ktorého

vystupoval v spore. Odporkyňa, na strane ktorej v spore vedľajší účastník vystupoval, bola v spore v prevažnej časti neúspešná a preto súd v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v spore na jej strane.

Odporkyňa bola v spore úspešná v 7,66 % - ách a neúspešná v 92,34 %-ách. Navrhovateľ mal teda v konaní čistý úspech vo výške 84,68 % (92,34 - 7,66). Navrhovateľovi vznikli v konaní trovy pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 120,50 eur a z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „AT“) za 2 úkony právnej služby po 91,29 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh vo veci samej) + 2 x režijný paušál po 8,04 eur + 20 % DPH, t. j. trovy právneho zastúpenia vo výške 238,40 eur. Spolu tak vynaložil navrhovateľ v konaní trovy v celkovej výške 358,90 eur (120,50 eur + 238,40 eur).

Vzhľadom na 84,68 % - ný čistý úspech navrhovateľa v konaní, patrí navrhovateľovi voči odporkyni náhrada trov konania vo výške 303,90 eur (84,68 % zo sumy 358,90 eur).

O povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej výške 303,90 eur, k rukám jej právneho zástupcu, rozhodol súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne trojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.